



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Analysis Methodica Ivris Pontificii**

**Venator, Daniel**

**[S.l.], 1579**

**VD16 V 541**

De Cognatione Legali. Titulus XII.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

Etum præcedit, c. ante vigesimū, dist. 4. de consec.

*Quæ Forma inducenda Cognationis spiritualis?*

Est præstatio muneris baptizandi, suscipiendi, confirmandi & instruendi, iuxta Ecclesiæ ritus, ab ijs, quibus hoc cōmittitur, facta. Qui autem fit baptizandi suscipiendi, & c. modus? patet per totum, dist. 4. de consecrationibus.

*Qui Effectus?*

Primus. Quòd cognatio spiritualis per Baptismum, vel confirmationem, inducta inter illas personas, inter quas iuxta, c. 1. eod. tit. in 6. ipsa contracta esse dicitur. Non tantū impedit matrimonium contrahendum, verū etiam dirimat contractum, d. c. 1. eo. in 6. c. Martinus, extr. eod. c. veniens, & c. tua nos, extr. eo. c. 1. 30. q. 1. & c. 1. & c. si quis vnus, 30. q. 4. c. ita diligere, 30. q. 3. & c. si quis, cū mane, 33. q. 2.

Secundus. Quòd cognatio spiritualis, per Catechismum contracta, non rescindat matrimonium contractum, sed impediat tantū contrahendum, c. contracto, extr. eod. & c. 2. eod. in 6. Qui tamen effectus tunc locum sibi vendicant, cū consuetudo absq; Ecclesiæ scandalo in contrariū nō sit observata: vbi enim loci consuetudo fuerit, vt nuptiæ inter spiritali cognatione sibi deuinctos in Ecclesia permittātur, matrimonium legitimè contractum ob hoc temerè non erit turbandū, vel rescindendū, c. 1. §. nisi cōsuetudo, c. super eo, §. verū si de cōsuetudine, ex. eo.

DE COGNATIONE LEGALI.

*Titulus XII.*

Cognatio legalis nuptias quoq; inter eas personas,



sonas, inter quas ea consistit, impedit.

*Quid est Cognatio legalis?*

Legalis cognatio hic intelligitur, quæ per adoptionem lege ciuili forma eius considerata inductam contrahitur, c. vnico, ext. eod.

*Quid est Adoptio?*

Adoptio est, legitimus actus, quo aliquis adsciscitur in filiũ, qui naturaliter illius filius non est, Castrenf. in l. filio, ff. de lib. & posth.

*Quotuplex Adoptio?*

Duplex adoptio: specifica, & arrogatio.

*Quid est Adoptio specifica?*

Est actus legitimus, quo filius familiars cũ cõsensu patris sui naturalis, ab auo materno, vel extraneo, coram Ordinario iudice, vel magistratu, in filium cooptatur.

*Quid est Arrogatio?*

Est actus legitimus, quo is, qui sui iuris est, cũ autoritate Principis, & causæ cognitione, in filium recipitur.

*Quæ causa Efficiens?*

Ius gentium, quò ad originẽ. Quia apud varias gentes, antiquissimis etiam temporibus, adoptionum genera fuerunt vsurpata: ius tamen ciuile non nihil adoptionum formæ addidit.

*Quod Subiectum?*

Persona adoptantis filium, siue sit extranea, siue sanguinis necessitudine adoptato iuncta.

*Quod Obiectum?*

Persona, quæ per adoptionem, legitimo modo in filium recipitur.



*Quae Forma?*

Si filiusfamilias adoptatur, ut is in potestate patris sui naturalis, vel aui paterni constitutus, cum illorum consensu coram iudice Ordinario, ab eo qui 18. annis adoptandum aetate excedit, & naturaliter ad generandum potens est, adoptetur. Si vero quis sui iuris arrogetur: Ut per rescriptum Principis, & sufficienti causarum cognitione, & cum consensu arrogandi arrogatio fiat, l. neq; absens, & l. si paterfamilias, ff. de adop.

*Qui Effectus?*

1. Quod per illam cognationem inter ascendentes & descendentes acquiratur ius filij. Cuius vigore impediatur matrimonium contrahendum, & rescindatur contractum; siue adhuc duret illud ius, siue emancipatione, vel alio modo, sit solutum. Quod & in affinitate legali procedit, c. vnico, extr. eod. Hostien. in §. quando & qualiter, hoc tit. allegas ad hoc l. adoptiuus, ff. de ritu nup. & per tot. 30. q. 3. 2. Collateraliu cognatio impedit matrimonium, & dirimit contractum, durante adoptione, sed ea soluta non dirimit, nec impedit iam contractum d. c. vni, ext. eo. c. ita diligere, 30. q. 3. 3. Adoptatus ab auo paterno, vel materno, non tantum in familiam, sed etiam potestatem transit adoptantis, ac, cessante patris naturalis iure, patri adoptiuo succedit: nisi rursus ante mortem adoptantis fuisset emancipatus, l. cum in adoptiuus, §. si vero, C. eod. tit. Quod secus est: si ab extraneo fuisset adoptio facta: tunc enim, cum non in potestatem, sed in familiam tantum transeat, exclusus in testamento a patre adoptiuo ordinato, non habet querelam inofficiosi, vel aliud iuris remedium,



dium, ad impugnandum vltima elogia, licet eis ab intestato decedenti, succedat, d. l. cum in adoptiuis, §. sed ne articulum, C. de adop. Pari ratione, arrogatus, qui in arrogantis potestatem transit, patri arrogatori cum cæteris filijs, ab intestato æqualiter succedit. Nec mirum, arrogans enim arrogati bona consequitur, de quibus, si impubes arrogatus est, cautionem prestare tenetur, se omnia illa bona arrogatione per emancipationem, vel mortem dissolutam, restitutum. Ideò arrogatore demortuo arrogato omnia sua bona sunt restituenda. Et insuper quarta pars bonorum arrogatoris, si conditum fuisset testamentum, in quo esset præteritus, intantum, vt nec emancipatio facta ab onere præstandi, quartam excuset. nisi, ob legitimam causam, facta esset, l. si arrogator, ff. eod. 4. Adoptatus correctioni adoptantis subijcitur, teneturque eius personam reuereri: adeò, vt nec absque venia à prætore petita, ipsum in ius vocare possit, tex. & glos. in l. adoptiuum, ff. de in ius vocando.

DE EO, QUI COGNOVIT CON  
sanguineam vxoris suæ vel sponsæ.

Titulus XIII.

Continuatio.

**N**aturalis cognatio intantum nuptijs contrahendis impedimento est, vt eas inter cognatos contractas omnia iura execrentur, habeanturque pro coniunctionibus & nuptijs illicitis.

Fff 3

Quæ